

Rex en Bram in het lente bos

Rex en Bram in het lente bos

Kelly Black

Schrijver: Kelly Black

Coverontwerp: Kelly Black

ISBN:9789403860794

© Kelly Black

Inhoud:

- Hoofdstuk 1: Het bos wordt wakker
- Hoofdstuk 2: Zachte aarde en nieuwe geuren
- Hoofdstuk 3: Kleine pootjes, grote stappen
- Hoofdstuk 4: Een geluid onder de struiken
- Hoofdstuk 5: Het eerste jonge dier
- Hoofdstuk 6: Niet alles mag je aanraken
- Hoofdstuk 7: Regen in het lentebos
- Hoofdstuk 8: De geur van bloemen
- Hoofdstuk 9: Waar is Bram?
- Hoofdstuk 10: Grote poot helpt kleine poot
- Hoofdstuk 11: Een rustplek in de zon
- Hoofdstuk 12: Nieuwe vriendjes
- Hoofdstuk 13: De rand van het bos
- Hoofdstuk 14: Het bos verandert van geluid
- Hoofdstuk 15: Bram durft een stukje alleen
- Hoofdstuk 16: Sporen in het zand
- Hoofdstuk 17: Samen wachten
- Hoofdstuk 18: De avond komt dichterbij
- Hoofdstuk 19: Als het bos langzaam stil wordt
- Hoofdstuk 20: Waar schaduwen bewegen
- Hoofdstuk 21: De laatste ontmoeting (met de das)
- Hoofdstuk 22: De weg terug

1 Het bos wordt wakker

Rex bleef even stilstaan aan de rand van het bos.

Hij hief zijn kop en snoof diep. De lucht rook anders dan een paar weken geleden. Niet meer scherp en koud, maar zacht. Fris. Vol belofte. Dit was de geur van de lente.

Naast hem trippelde Bram ongeduldig heen en weer. Zijn kleine pootjes maakten korte, snelle stapje. Alles was nieuw voor hem. De kleuren, de geluiden, zelfs de grond onder zijn poten voelde anders dan voorheen.

“Rustig maar,” dacht Rex, terwijl hij zijn broertje in de gaten hield. Bram wist nog niet dat het bos nu wakker werd.

De bomen hadden kleine knoppen aan hun takken. Nog niet groot, maar ze waren er wel. Hier en daar lag een oud blad, nat en donker van de winter, maar ertussen piepte frisgroen blad omhoog. Vogels floten zacht, alsof ze elkaar voorzichtig begroetten na een lange tijd van stilte.

Bram stond plots stil. Zijn neus ging omlaag, bijna tot op de grond. “Wat is dat?” leek hij te denken. Hij snuffelde aan een stukje gras en keek Rex aan met grote ogen.

Rex glimlachte vanbinnen. “Dat is de lente,” zou hij zeggen als hij kon. “En die moet je rustig ontdekken.”

Ze liepen samen het bos in. Grote poot voorop, kleine poot ernaast. De zon brak door de takken en maakte lichte vlekken op het pad. Bram probeerde elke zonnevlek te vangen, maar ze glipten steeds weg.

Even verderop bewoon iets tussen de struiken. Rex bleef staan. Hij luisterde. Bram merkte het en deed hetzelfde, al wist hij nog niet precies waarom.

Het bos ademde weer.
Het leefde weer.

En Rex wist: dit lentebos had veel te laten zien.
Vooral aan een kleine pup met grote nieuwsgierigheid,

2 Zachte aarde en nieuwe geuren

De aarde voelde anders vandaag. Niet hard en koud zoals in de winter, maar zacht. Een beetje nat ook. Rex merkte het meteen toen zijn poot licht wegzakte in de grond. Hij bleef rustig lopen, zoals altijd.

Bram niet.

Zijn pootje plofte in een kleine modderplas. *Plats.*
Hij keek omlaag. Toen weer omhoog.
En nog eens omlaag.

Wat is dát?

Voorzichtig tilde hij zijn poot op. Er zat bruine modder aan. Bram draaide zijn kop schuin, alsof hij probeerde te begrijpen hoe zijn poot ineens van kleur kon veranderen. Hij zette hem weer neer. *Plats.*

Rex keek om en moest vanbinnen lachen.
“Dit hoort bij de lente,” dacht hij.
“Zachte aarde, nieuwe geuren.”

Bram rende een klein stukje vooruit en liet overal pootafdrukken achter. Kleine, rommelige afdrukken, kriskras door elkaar. Hij snuffelde aan een plas, sprong er half overheen en landde met zijn andere poot er juist middenin.

De geur van natte aarde vulde het bos.